

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผลการรักษาผู้ป่วยที่มีภาวะปวดไหล่ของกลุ่มผู้ป่วยที่รักษาทางกายภาพบำบัดด้วยตนเอง ระหว่างกลุ่มทดลองที่ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยใช้ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และกลุ่มควบคุมที่ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามปกติตามที่แพทย์และนักกายภาพบำบัดปฏิบัติกัน ซึ่งสรุปลำดับขั้นตอน และผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลการรักษาทางกายภาพบำบัดด้วยตนเองของกลุ่มผู้ป่วยปวดไหล่ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนปกติกับกลุ่มที่เรียนรู้จากชุดการสอน

5.2 วิธีดำเนินการวิจัย

5.2.1 ประชากร เป็นกลุ่มผู้ป่วยปวดไหล่ที่ผ่านการตรวจของแพทย์ศัลยกรรมกระดูกและข้อ ที่แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลขอนแก่น ที่แพทย์พิจารณาเห็นว่าสมควรได้รับการรักษาทางกายภาพบำบัด

5.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นผู้ป่วยปวดไหล่ที่ผ่านการตรวจของแพทย์ศัลยกรรมกระดูกและข้อ แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลขอนแก่น ที่แพทย์พิจารณาเห็นว่าสมควรได้รับการรักษาด้วยวิธีทางกายภาพบำบัด ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง(Purposive sampling) ตามเงื่อนไข เมื่อได้ลักษณะผู้ป่วยตามเงื่อนไข ต่อมา มีการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) เข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยมีผู้ป่วยในกลุ่มทดลอง 5 คน และกลุ่มควบคุม 5 คน

5.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 2 ชนิด คือ เครื่องมือสำหรับวัดผลหรือประเมินสภาพผู้ป่วยปวดไหล่ เครื่องมือนี้ได้ปรับและพัฒนามาจากงานวิทยานิพนธ์ ของ วิชัย อิงพินิจพงศ์และเครื่องมือที่เป็นชุดการสอนเรื่องปวดไหล่ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอาศัยข้อมูลทางด้านการแพทย์ และกายภาพบำบัด ผสมกับหลักการเรียนการสอน

5.2.4 ขอบเขตของการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ป่วยปวดไหล่ ที่ผ่านการตรวจของแพทย์ศัลยกรรมกระดูกและข้อที่แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่นเท่านั้น

5.2.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล ประเมินสภาพผู้ป่วยปวดไหล่ กับผู้ป่วยสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบประเมินสภาพผู้ป่วยปวดไหล่ทางกายภาพบำบัดในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ดำเนินการสอนผู้ป่วยทั้งสองกลุ่ม โดยการสอนในกลุ่มทดลองด้วยการใช้ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ส่วนในกลุ่มควบคุมสอนด้วยวิธีสอนปกติตามที่แพทย์และนักกายภาพบำบัดนิยมปฏิบัติกัน หลังจากนั้นทำการติดตามประเมินผลสภาพผู้ป่วยเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ทั้งสองกลุ่มตัวอย่างจนครบสัปดาห์ที่ 8

5.2.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

(1) วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการสอน ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 86/88 และมีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.82

(2) สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบผลการประเมินสภาพที่ได้จากการประเมินสภาพผู้ป่วยครั้งแรกและการติดตามผลการรักษาครั้งสุดท้ายที่ผ่านการประเมินสภาพผู้ป่วยทางกายภาพบำบัด

-ในการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มควบคุมและทดลองใช้ The Mann-Whitney U test โปรแกรม SPSS version 4.0

-ในการเปรียบเทียบระหว่างก่อนการรักษา และภายหลังการรักษาในกลุ่มเดียวกันใช้ The Wilcoxon matched-pairs signed-ranks test

5.3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การรักษาทางกายภาพบำบัดด้วยตนเองของกลุ่มผู้ป่วยปวดไหล่โดยการเรียนรู้จากชุดการสอนให้ผลไม่แตกต่างจากการรักษาทางกายภาพบำบัดด้วยตนเองของกลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับการสอนตามปกติ

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการใช้ชุดการสอนในการรักษาทางกายภาพบำบัดด้วยตนเอง

1) การใช้ชุดการสอนในการรักษาทางกายภาพบำบัดด้วยตนเอง ควรใช้กับผู้ป่วยที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมขึ้นไป จะมีประสิทธิภาพดีกว่า

2) การรักษาด้วยตนเองทางกายภาพบำบัดสามารถใช้ชุดการสอนมาทดแทนการสอนตามปกติการใช้ชุดการสอนสามารถนำไปใช้ในสถานที่ที่มีปัญหาการขาดแคลนบุคลากรทางกายภาพบำบัดหรือแพทย์หรือนักกายภาพบำบัดได้

3) การสร้างชุดการสอนเพื่อใช้ในการรักษาทางกายภาพบำบัดด้วยตนเองควรมีหลากหลายมากรูปแบบเนื่องจากพื้นฐานการศึกษาผู้ป่วยมีความแตกต่างทางด้านการศึกษามาก

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการใช้ชุดการสอนในผู้ป่วยปวดไหล่ระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาศึกษาระหว่างกลุ่มชายกับกลุ่มหญิง
- 2) ควรศึกษาวิจัยในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ ควรมีกุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามากกว่านี้
- 3) ควรศึกษาการใช้ชุดการสอนในผู้ป่วยทางกายภาพบำบัด ที่มีปัญหาความเจ็บปวดทางด้านอื่น ๆ